מתני׳ לא שחר כשר שהוא נולד נולד יצא. כל קורבה שהיא בולטו ופפי׳ לן בה כרת כגון חנוסת חבירו וכרתי יהושע דהויא בולטו דלא יגמה יגלה כנף חבירו[ב] ומחמת קורבה[ג] כגון נושא חלוצתו דהוי בולט דלא והוי לאו דקורבה בלא כרת: **כל שחייבין עליו כרת.** אפילו אשת חבירו ועבד חבירו דחייבין עליהן משום גזל: **חייבי מיתות כו׳: גמ׳ וכיון דלא יצא ממזר.** וקשיא לר׳ יהושע כו׳: **מאי טעמא לית להו.** דכתיב כי יהושע כו׳: **ורבי שימעי.** דכתיב (דברים כג, ג) [דברים כה, ג] [ג״ל מאחר ב״ה מאשתו], ו) [ויקרא יח], ז) [כלאחרונה כ״ב קל: נדה ז׳].

מתני׳ איזהו[ו] ממזר כל שאר בשר שהוא בלא יבא דברי ר״ע[ז] שמעון התימני אומר[א] כל שחייבים עליו כרת בידי שמים והלכה כדבריו ורבי יהושע אומר כל שחייבין עליו מיתת בית דין אמר[ח] רבי שמעון בן עזאי מצאתי מגלת יוחסין בירושלים וכתוב בה איש פלוני ממזר מאשת איש לקיים דברי רבי יהושע[ט] אשתו שמתה מותר באחותה גרשה ומתה מותר באחותה נשאת לאחר ומתה מותר באחותה[י] יבמתו שמתה מותר באחותה חלץ לה ומתה מותר באחותה נשאת לאחר ומתה מותר באחותה: **גמ׳** מ״ט דרבי עקיבא דכתיב[1] לא יקח איש את אשת אביו ולא יגלה כנף אביו[יא] כנף שראה אביו לא יגלה וסבר לה כר׳ יהודה דאמר באנוסת אביו הכתוב מדבר דהויא לה חייבי לאוין וסמיך ליה[2] לא יבא ממזר בקהל ה׳ אלמא מהני הוי ממזר[יב] ולרבי סימאי דמרבה שאר חייבי לאוין דלאו דשאר ולרבי ישבב דמרבה אפילו חייבי עשה נפקא להו מולא ושמעון התימני סבר לה כרבנן דאמרי בשומרת יבם של אביו הכתוב מדבר דהויא לה חייבי כריתות וסמיך ליה לא יבא ממזר אלמא מחייבי כריתות הוי ממזר ורבי יהושע לכתוב רחמנא לא יגלה לא יקח[יג] (ולא יגלה) למה לי אלא לאו כי קאמר מלא יקח עד לא יגלה הוי ממזר טפי לא הוי ממזר[יד] אמר אביי הכל מודים בבא על הנדה ועל כרתי עקיבא דים ממזר מחייבי לאוין דכתיב לא יגלה כנף חבירו ומפי׳ לן בה כרת כגון חנוסת חבירו וכרתי יהושע דהויא בולט דלא יגלה כנף חבירו[ב] ומחמת קורבה[ג] כגון נושא חלוצתו דהוי בולט דלא והוי לאו דקורבה בלא כרת: **כל שחייבין עליו כרת.** אפילו אשת חבירו ועבד חבירו דחייבין עליהן משום גזל: **חייבי מיתות כו׳: גמ׳ וכיון דלא יצא ממזר.** וקשיא לר׳ יהושע כו׳: **מאי טעמא לית להו.** דכתיב כי יהושע כו׳: **ורבי שימעי.** דכתיב (דברים כג, ג) [דברים כה, ג] [ג״ל מאחר ב״ה מאשתו], ו) [ויקרא יח], ז) [כלאחרונה כ״ב קל: נדה ז׳].

שמעון התימני אומר כו׳ והלכה כדבריו. מע״ג למין למדין הלכה מפי גמרא (ג) ו)הכא הלכתא כוותיה דתמתא דפרק החומר (קדושין דף סו: ושם) גרשה עיקר לכהאי גוונא קרי הלכתא פסיקתא בגמרא קמא (ד׳ קנ.) ובמסכת ע״ז (דף ז: ושם) בהסיח לכל המצנה ילו עד המתמונה ולעיל בפי׳ קמא (דף יד. ושם) אמר פשיטא בני חייבי לאוין כתריס ניתנו ובפרק שני (לעיל כב.) קאמר רב פפא מתנברא חייבי לאוין תפסי בהו קידושין ולעיל (דף מה.) פסקינן דעובד כוכבים ועבד הבא על בת ישראל הולד כשר וכמה תמולמי דחייבי כרתא מחזיר גרושתו ולר״ע לא מצטחת לה ניהא לאין קידושין תופסין בחייבי לאוין וכרבי יהושע נמי יש להוכיח דלא קי״ל כוותיה דאמר לעיל (שם:) ומיהם לא למדוה אלא מאשת איש ומייבי כריתות דמו לאשת איש ולעיל בריש פירקין (דף ג.) אמר רבא׳ דהלכתא כוותיה לאין ממזר מפקפ מצטע להויא ממזר מאשת איש ולעיל (ד׳ מ:) אמר רב טוביה בר קיסנא הצא על ברת חלוצתו הולד ממזר ואפילו רבי יוחנן לא פליג אלא משום דלרה כחלוצה נלמו א): **רבי יהושע אומר כל שחייבין עליו כרת.** יש מגיהים ר׳ יהודה במקום רבי יהושע דבפרק עשרה יוחסין (קדושין דף עד:) גבי כל המסורין לנא בקהל מותרים לנא זה בזה ור׳ יהודה אוסר ומפרש עלה דר׳ יהודה סבר דממזר מאחותו לא הוי ממזר אלא מאשת איש ופריך עלה תניוא מהן להכא ואין נראה להיפך היה בן עזאי אומר לקיים מילתיה דר׳ יהודה והא קשיא מיניה טובא להא בן עזאי תלמיד חבר הוה לרבי עקיבא דתנן עזאי תלמיד חבר הוה לרבי עקיבא (ג״ב ד׳ קנח:) וכ׳ יהודה מתלמידי בתרי עקיבא דר׳ עקיבא הוה ועוד דר׳ יהודה סבר כרבי עקיבא דים ממזר מחייבי לאוין דכדרשת לעיל (ד׳ מז.) גבי הסוה לתמא לקמיה דרבי יהודה וכדתמר נפ׳ מרבע מיתות (סנהדרין ד׳ נג: ושם) אלא ודאי ר׳ יהושע גרסינן והתם פריך תניוא משום דהוה ליה למיתני וכן היה רבי יהודה אומר כדבריו מי הוה סבר כר׳ יהושע ומיהו התם לפרוך תניוא הוה מצי למיפרך טפי שפיר אלא לפשר לומר דלר׳ יהודה ממזר מאחותו לא הוי ממזר כיון דמוקי קרא בחנוסת אביו וסבר כר״ע דים ממזר מחייבי לאוין: **איש פלוני ממזר מאשת איש הוא.** ג״ד סתם ומ׳ משום דמעשה שהיה כך היה מ״כ מנ״ל דהוי כר׳ יהושע ו״ל דנקט אלא מים לרבותא דלע״פ שהוא קל משאר חייבי מיתות דהוי בחנק ויש לה היתר בחיי מוקדה:

וכתיב לא יבא ממזר. ומ״ת והא מפסיק קרא דלא יבא פלוני דכא בינתים וי״ל דכיון דלאו בני בנים ניהו ולא שייך מייהו ממזר שמעינן דים ממזר מחייבי כריתות לרבנן מו מחייבי לאוין דכתיב לא יגלה כנף אביו לא יקח או לא יגלה. בקונטרס גרס לכתוב רחמנא לא יגלה ופי׳ דמלא יגלה לחודיה לא יבא ממזר עליה קאי דמינה הוא ממזר משום דחייבי מיתות ב״ד הוא אבל אלא לא קאי אלא אחייבי כריתות דאי לא יקח אין לא יגלה הייגו לא יבא ממזר אלא לא יקח אין לא יגלה הייגו דלא יבא ממזר אלא לא יגלה אין לא יקח אין לא יגלה הייגו דל